

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8323010522
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8323010522.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.07.2024, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 20.03.2024, sp. zn. 3T/55/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., B. C., B. D. XXXX/XX, t.č. v ÚVV Košice,

u k l a d á :

Podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. d/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, v spojení s § 41 ods. 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody na 80 (osemdesiat) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného A. B. zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 20.03.2024, sp. zn. 3T/55/2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného v bode 1. zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona, v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, v bode 2. z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zákona, v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona a v bode 3. z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1. dňa 31.10.2022 v čase okolo 02:00 hod., vošiel bez vedomia a súhlasu užívateľov bytu nachádzajúceho sa na prízemí nájomného bytového domu, B. D. XXXX/XX, C., zapísaného na LV č. XXXX k. ú. C., cez zatvorené neuzamknuté vchodové dvere do vnútra, kde v tom čase spali E. E. na posteli pod oknom a na sedacej súprave nahá F. G., ku ktorej pristúpil, zbliekol si nohavice a boxerky, následne si ľahol k nej, pričom bez jej súhlasu, počas toho ako spala, vnikol pohlavným údom do jej

vagíny a po dobu asi 5 minút s touto vykonával súlož a keď sa zobudila na bolesť vagíny a podbrušia a zistila, že na nej leží a vykonáva s ňou súlož, zakričala „mamo, mamo ma znásilňuje šlepi“, pričom ho udrela asi dva krát do oblasti líca, na čo sa postavil, obliekol a z miesta odišiel preč,

2. dňa 14.08.2022 v čase okolo 01:00 hod., pristúpil k vchodovým dverám predajne čínskeho textilu spol. RONG SHENG s.r.o nachádzajúcej sa v prízemí budovy železničnej zastávky Humenné - mesto na ulici Námestie slobody č. 4821/42, kde z koľajiska vzal veľký kameň, ktorý hodil do sklenených dverí, pričom sa sklo rozbilo a zvyšné sklo dal rukami z dverí dole, aby sa mohol lepšie dostať dnu, následne cez takto vzniknutý otvor vošiel do predajne, kde si svietil svojim zapalovačom, z pultu vzal dva mobilné telefóny zn. iPhone striebornej a červenej farby, zo zošita na pulte vzal hotovosť v sume 300,- €, následne prešiel na druhú stranu predajne, kde uvidel rôzne hodinky a náušnice, ktoré vložil do darčekovej tašky, ktorú našiel na pulte, na vešiaku uvidel tmavú bundu a šiltovku čiernej farby, ktoré si následne obliekol na seba a takto odišiel s odcudzenými vecami z predajne čínskeho textilu, čím svojim konaním prevádzkovateľovi predajne čínskeho textilu spol. RONG SHENG s.r.o., so sídlom Dobrianskeho 1480/5, Snina, spôsobil škodu odcudzením mobilného telefónu iPhone 6 vo výške 90,- €, mobilného telefónu iPhone 8 škodu vo výške 164,88 €, odcudzením náušnic škodu vo výške 250,- €, odcudzením hodínok škodu vo výške 150,- €, odcudzením finančnej hotovosti škodu vo výške 300,- € a majiteľovi budovy spol. PRENAM s.r.o. so sídlom Námestie slobody 4821/42, Humenné poškodením vstupných dverí škodu vo výške 303,60 €,

3. dňa 26.08.2022 v čase okolo 02:00 hod., pristúpil k vchodovým dverám predajne čínskeho textilu spol. HONG NGUYEN THI, nachádzajúcej sa v prízemí budovy železničnej zastávky Humenné - mesto, na ulici Námestie slobody č. 4821/42, smerom k OC BILLA Humenné, kde vzal zo zeme dlažbovú kocku, ktorou rozbil sklenenú výplň na vchodových dverách predajne, zvyšné sklo povyberal rukami z dverí preč a vošiel do predajne s úmyslom odcudziť finančnú hotovosť, pričom z pultu vzal kovovú pokladnicu s finančnou hotovosťou 150,- € a odišiel z predajne preč, smerom k OC TRIADA v Humennom, čím svojim konaním pre prevádzkovateľa predajne čínskeho obchodu pošk. spol. HONG NGUYEN THI, so sídlom Záhradná 363/18, Humenné, IČO: 41582071 spôsobil odcudzením finančnej hotovosti škodu vo výške 150,- € a majiteľovi budovy - spol. PRENAM s.r.o., so sídlom Námestie slobody 4821/42, Humenné, IČO: 36480851 poškodením vchodových dverí škodu vo výške 182,43 €.

Za uvedené v skutky mu súd uložil podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona, za použitia § 41 ods. 1, 2, § 36 písm. d/, l/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 66 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodených H. I. E., J. K., F. L. L. a Kooperatívu, a.s., Vienna Insurance Group s nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o vine za skutok, za ktorý bol uznaný za vinného zo zločinu znásilnenia, ako aj proti výroku o treste a podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 26.03.2024 aj prokurátor.

Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu dňa 29.04.2024. Namietal, že rozhodnutie súdu nepovažuje za správne. S F. G. mal naozaj pohlavný styk, tento bol s jej súhlasom a dobrovoľne, preto sa voči nej žiadneho znásilnenia nedopustil. F. G., ako jediná ho usvedčuje z toho, že ju mal vraj znásilniť. V byte mala byť s nimi aj matka F. G. E. E., no táto v tom čase spala a o údajnom znásilnení nemohla nič vedieť, pričom u nej sa jedná o nemocnú a dementnú osobu. Z vykonaného dokazovania jednoznačne a nesporne vyplynulo, že to bola samotná F. G., ktorá s ním dobrovoľne vykonala sexuálny styk v neskorých večerných hodinách dňa 31.10.2022, po tom, čo sa na tom predtým dohodli. Z tvrdenia svedkyne M. L., jeho starej mamy, vyplynulo, že F. G. k nim prišla ráno do domu, kde býva spoločne s ním a pýtala peniaze za dobrovoľný sex s tým, že ak ich nedá, tak ho udá na políciu, čo sa aj stalo. Okrem svedkyne L., o dobrovoľnom sexe vypovedala aj svedkyňa N., jeho matka, ktorá to potvrdila s konštatovaním, že jej to povedal svedok O. G.. Svedok O. G. najprv uviedol, že o veci nemá vedomosť, avšak následne z jeho výpovede vyplynulo, že k sexu medzi ním a poškodenou G. sa nechcel vyjadrovať, lebo mu jeho babka povedala, aby sa do toho

nemiešal. Na hlavnom pojednávaní vypovedal aj svedok P. Q., ktorý je nepriamym susedom poškodenej G. v spoločnom vchode na prízemí a zotrval na tom, že v čase, keď k inkriminovanému znásilneniu malo dôjsť, osobne počul, ako sa F. G. a A. B. dohovárajú o tom, že budú mať dobrovoľný sex. K poškodenej uviedol, že táto má zlú povesť a je stále opitá. Svedok E. Q. uviedol, že pracuje ako člen občianskej hliadky a v ten večer bol doma, pričom je susedom poškodenej, ale z jej bytu nepočul nič, žiaden krik, ani volanie o pomoc. Z výsluchu svedka E. G. sa javí, že tento svedok chcel pomôcť F. G., kde na položené otázky uviedol skutočnosti, ktoré usvedčujú samotnú poškodenú, že ho krivo obviňuje a nehovorí pravdu, keď tvrdí, že v rozhodnom čase úmyselne na svojom byte nechala neuzamknuté dvere, lebo si myslela, že do bytu príde E. G., ale E. G. tvrdil, že väčšinou má poškodená zatvorené dvere, preto nevie, čo sa stalo. Dokonca poškodená pokračovala tvrdením, že keď v rozhodnom čase vykonával počas spánku súlož, myslela si, že s ňou súloží E. G., tento, ale tvrdí, že s menovanou styk už nemá dlhodobo. Je preto namieste položiť si otázku, ako si mohla uvedené myslieť a naňho čakať. Na hlavnom pojednávaní na otázku prokurátora, aby uviedla, čo sa v rozhodnom čase stalo, uviedla, že do bytu prišiel A. B., vyzliekol si, ľahol si k nej a začal s ňou súložiť. Na otázku obhajoby, aby vysvetlila, ako vie, že do bytu prišiel A. B., vyzliekol sa a ľahol si k nej a začal s ňou súložiť, keď spala, ani na trikrát položenú otázku nevedela racionálne odpovedať. Keď teda vedela, čo robil on po príchode do bytu, nemohla vôbec spať, ale mohla sa jeho konaniu brániť. Že F. G. má tendenciu skresľovať prežitú udalosť vo svoj prospech potvrdil aj znalecký posudok vypracovaný pre potreby tohto konania znalcom z odboru psychológia. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok, uznal ho za vinných len zo skutkov právne kvalifikovaných ako prečiny, uložil mu trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu.

Prokurátor ním podané odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 14.05.2024. Namietal, že konajúci súd nesprávne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona. Je síce pravdou a nekonštatoval iné ani konajúci súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, že zo strany obžalovaného ide o priznanie čiastočné vo vzťahu k trestným činom menšej závažnosti, avšak na základe tohto pohľadu nemožno na čiastočné priznanie obvineného nazerať ako na okolnosť umožňujúcu priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona. Konajúci súd v rozpore s Tr. zákonom konštatoval u obžalovaného existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona. Je nepochybné, že spáchal viac trestných činov, avšak mu bol ukladaný trest s použitím asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, kedy použitie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona vylučuje ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zákona. S prihliadnutím na skutočnosť, že namieta aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, pri určení druhu trestu a jeho výmery by sa mal obžalovaný dostať na rovnaký pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, z akých vychádzal konajúci súd. Je potom na úvahe nadriadeného súdu, že či čiastočné priznanie obžalovaného je akceptovateľné ako priznanie poľahčujúcej okolnosti, čo potom bude mať vplyv na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a následnú úpravu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Hlavné dôvody svedčiace v neprospech obžalovaného, čo sa týka primeranosti uloženého trestu odňatia slobody, vidí predovšetkým v charaktere a spôsobe vykonania činu, ktorého následkom došlo k narušeniu psychického stavu poškodenej. Povaha skutku a spôsob jeho spáchania svedčí o nízkych charakterových a morálnych vlastnostiach obžalovaného, keď skutok spáchal cielene, premyslene, bez zábran a rešpektu voči akýmkoľvek morálnym a spoločenským hodnotám voči poškodenej. Poukazuje na samotné správanie obžalovaného, ktorý celé trestné konanie svoj skutok zľahčoval, bagatelizoval a snažil sa ho skresľovať do subjektívne prijateľnej polohy pri snahe spochybniť vierohodnosť poškodenej. Takto uložený trest nepovažuje za trest, ktorý zodpovedá zásadám ukladania trestov, závažnosti spáchaných trestných činov, okolnostiam prípadu a osobe obžalovaného. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť, vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie z dôvodu, že uložený nepodmienečný trest v trvaní 66 mesiacov nepovažuje za primeraný a spravodlivý.

Na základe takto riadne a včas podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné a odvolanie obžalovaného dôvodné nie je.

Prvostupňový súd odvolaniami napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že obžalovaný sa k skutkom pod bodom 2. a 3. obžaloby priznal, preto súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku vyhlásenie obžalovaného k týmto skutkom prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu

skutkov, sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, o náhrade škody a o ochrannom opatrení a vykonal celé dokazovanie len ohľadom skutku pod bodom 1. Obžalovaný sa v prvotnom momente pred vznesením obvinenia k skutku 1. priznal, neskôr výpoveď zmenil, že nič sa nestalo a potom uviedol, že v byte bol s poškodenou, vykonal súlož dobrovoľne, pretože bol s ňou na tom dohodnutý. Následne po piatich minútach od neho za to pýtala peniaze, ktoré jej nedal, preto ho oznámila súdu. Tejto obrane obžalovaného súd neveril. Súd mal jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané z výpovedí poškodenej F. G., že skutok sa stal a nemal dôvod neveriť tejto výpovedi, čo potvrdil aj znalecký posudok PhDr. Antónie Solárovej, PhD., ktorá uviedla, že u poškodenej možno vylúčiť podstatnejšie vedomé skresľovanie prežitej udalosti, poškodená je spôsobilá uviesť také detaily, ktoré by si vysoko pravdepodobne pri svojom intelektu a pamäti nebola spôsobilá zapamätať a konštantne doposiaľ uvádzať bez autentického prežitia, pričom u poškodenej možno konštatovať z psychologického hľadiska syndróm obete zo znásilnenia. Súd výpoveďami svedkov R. N., M. L. a P. Q. neveril, považoval ich za tendenčné, zaujaté, v prospech obžalovaného, tieto výpovede sú len sprostredkované, pretože uvedené osoby pri incidente prítomné neboli, pričom svedok P. Q. o tom, kedy sa obžalovaný s poškodenou mal na dobrovoľnom sexe dohodnúť, vypovedal úplne odlišne ako uvádzal obžalovaný. K listu svedka O. G., ktorý napísal, uviedol, že svedkyňa L. uviedla, že tento list napísal O. G. dobrovoľne, no neskôr uviedla, že ho napísal na základe toho, že advokát povedal, že keď nechce vypovedať, nech napíše aspoň list, ako sa to stalo. Z výpovede svedka G. však vyplýva, že nebol svedkom toho, aby sa A. B. dohodol s poškodenou na dobrovoľnom sexe, ten sa mu o tom nikdy nechválil a list napísal na požiadanie babky obžalovaného M. L., ktorá plakala a prosila ho, aby list napísal a uviedol v ňom, že A. B. nikoho neznásilnil a F. G. mala s ním sex dobrovoľne a urobil to z ľútosť k babke A. B., lebo plakala. Aj z uvedenej výpovede svedka G. vyplýva, že svedkyne L. a N., ako blízke príbuzné obžalovaného, mali záujem na tom, aby obžalovaný nebol stíhaný za zločin znásilnenia, preto ich výpovede, ako aj výpoveď svedka P. Q. považoval za nevierohodné a preto im neveril a považoval ich za tendenčné v snahe zbaviť obžalovaného trestnej zodpovednosti.

Po preskúmaní odvolaní obžalovaného a prokurátora, týmito odvolaniami napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu, krajský súd konštatuje, že vo vzťahu k bodom 2. a 3. napadnutého rozsudku obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 06.11.2023 urobil vyhlásenie, že je vinný, ktoré po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku a po vyjadreniach prokurátorky, obhajcu a poškodenej, bolo prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutkov 2. a 3. sa nevykoná, vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, o náhrade škody a o ochrannom opatrení v rozsahu skutkov 2. a 3. a vykoná sa celé dokazovanie ohľadom skutku 1.

Vychádzajúc z ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, odvolací súd nezistil žiadne zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine, pričom krajský súd nezistil ani dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Vo vzťahu k skutku uvedenému pod bodom 1. napadnutého rozsudku, ktorý bol súdom prvého stupňa zákonným spôsobom posúdený ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona, v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, krajský súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov pred súdom prvého stupňa, ktoré boli vykonané v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci, a to zákonným spôsobom. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu veci vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu, a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán.

Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný A. B. spáchal skutok tak, ako bol ustálený súdom prvého stupňa pod bodom 1. napadnutého rozsudku. Vykonané dokazovanie vytvorilo vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v hodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, na vytvorenie záveru o tom, či k spáchaniu skutku pod bodom 1. rozsudku došlo, ak áno, ako a k akému. Z

obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vo vzťahu k skutku uvedenom pod bodom 1. vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V prejednávanej veci je nesporné, že k sexuálnemu styku medzi obžalovaným a poškodenou došlo a naproti sebe stoja antagonické tvrdenia obžalovaného a poškodenej len o tom, či k tomu došlo so súhlasom poškodenej alebo proti jej vôli, keď obžalovaný uviedol, že na tomto styku sa vopred dohodli, teda k styku došlo so súhlasom poškodenej a oznámila ho policajtom preto, lebo jej zaň nezaplatil a svedkyňa poškodená G. uviedla, že k sexuálnemu styku došlo proti jej vôli.

Výpoveď svedkyne poškodenej F. G., ktorá uviedla, že spala nahá, lebo bolo teplo, dvere nechala odomknuté, lebo myslela si, že príde druh, pričom v izbe spala aj jej mama, na čo prišiel obžalovaný, ľahol si k nej a začal s ňou súložiť, po čom sa prebrala a kričala na mamu a on ušiel a keď prišiel druh, zavolala políciu, je podporovaná výpoveďou svedkyne E. E., matky poškodenej, ktorá uviedla, že býva s dcérou, je ležiaci pacient, v danom čase spala a zobudila sa okolo polnoci na krik dcéry, ktorá kričala „mamo, šfepi me znásilňuje“, pričom vedela, že „šfepi“ volajú B., po čom páchatel utiekol.

Uvedenú výpoveď čiastočne potvrdzuje aj výpoveď svedka G., ktorý potvrdil, že keď prišiel domov ráno okolo 07.00 hod., tak poškodená od neho pýtala mobil, že ju B. znásilnil a potrebuje zavolať políciu, preto jej mobil dal a ona políciu zavolala, ale ako ju znásilnil, to mu nepovedala.

Naproti tomu stoja výpovede obžalovaného, ktorý uviedol, že síce sexuálny styk s poškodenou mal, ale bolo to s jej dobrovoľným súhlasom, čo potvrdila aj svedkyňa L., stará mama obžalovaného, ktorá uviedla, že poškodená mala od nej pýtať ráno po sexe peniaze s tým, že uviedla, že s obžalovaným mala dobrovoľný styk a keď jej nedá peniaze, tak ho nahlási na políciu, svedok Q. uviedol, že počul, ako sa obžalovaný s poškodenou na pomere dohodli, nie je pravdou, aby ju znásilňoval a svedkyňa N. uviedla, že poškodená ráno prišla pýtať peniaze od jej mamy s tým, že keď je ich nedá, zavolá policajtov, že ju A. znásilnil. Zároveň svedok G. mal napísať list, v ktorom uviedol, že sex medzi obžalovaným a poškodenou bol dobrovoľný.

Vzhľadom na uvedené krajský súd skúmal, ktorej skupine dôkazov je možné uveriť, pričom krajský súd dospel k záveru, že je potrebné uveriť výpovedi svedkyne poškodenej G., že k styku medzi ňou a obžalovaným nedošlo dobrovoľne, ale že obžalovaný mal poškodenú znásilniť. Krajský súd poukazuje na to, že svedkyňa N. je matkou obžalovaného a svedkyňa L. je starou matkou obžalovaného, čo ich síce samo osebe nespochybňuje, avšak u týchto osôb je možné predpokladať vyššiu snahu napomôcť obžalovanému svojimi výpoveďami. Z výpovede svedka G., ktorý mal zaslať list o tom, že poškodená s obžalovaným mali dobrovoľný styk, vyplýva, že tento list zaslal, ale bolo to preto, lebo ho to prosila stará mama obžalovaného, svedkyňa L.. Aj napriek tomu, že nevie o tom, aby sa poškodená s obžalovaným na sexuálnom styku dohodli, napísal to preto, lebo ho o to stará matka obžalovaného žiadala a bolo mu jej ľúto. Zároveň zo znaleckého posudku znalkyne PhDr. Solárovej a jej výpovede vyplýva, že možno vylúčiť patologickú motiváciu výpovede poškodenej, ako aj podstatnejšie vedomé skresľovanie skutočností, nakoľko absentuje zrozumiteľný motív k lživej výpovedi, poškodená je schopná uvádzať detaily, ktoré by si nebola schopná vymyslieť, zapamätať a konštantne uvádzať bez aktuálneho prežitia, pričom u poškodenej je možné konštatovať parciálne a prechodné narušenie psychického stavu prítomnosťou syndrómu obeť znásilnenia, miernu úzkosť, depresívne prežívanie, poruchy spánku, pocity strachu a sociálnej izolácie. Vo vzťahu k svedkovi Q., ktorý rovnako mal mať vedomosť o tom, že poškodená si s obžalovaným sexuálny styk dohodli, krajský súd udáva, že jeho výpoveď je v rozpore s výpoveďou samotného obžalovaného o tom, kde k tej dohode malo dôjsť. Svedok Q. uviedol, že to počul, lebo býva na tej chodbe, kde býva aj poškodená G., je to taká malá chodbička, sú tam také tenké steny, to všetko je počuť. Naproti tomu sám obžalovaný uviedol, že svedkyňa poškodená mu o dobrovoľnom sexe mala povedať cez okno bytu. Tu je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že A. B. v procesnom postavení obvineného sa k spáchanému skutku pri svojej výpovedi dňa 02.11.2022 v prípravnom konaní priznal, kde uviedol, že bol pod vplyvom drog a pervitínu, teda bol nafetovaný a nevie ani prečo, asi preto, že nerozmýšľal, išiel do bytu k F. G., kde dvere boli otvorené, neboli zamknuté, F. G. v tom čase ležala a spala holá na posteli, vložil do nej svoj penis a asi po piatich minútach v tejto polohe zasúval penis, až kým sa nezobudila a keď sa zobudila, začala kričať na svoju mamu „mamo, šfepi tu je“, preto sa zľakol a z jej bytu utiekol, je mu ľúto, čo urobil, bol pod vplyvom drog. Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, neuveril tvrdeniam obžalovaného o tom, že takto mal vypovedať preto, že ho policajti pred výsluchom bili a dali mu podpísať prázdnu obálku, pod zápisnicou o jeho výsluchu nie je jeho

podpis, keďže uvedené tvrdenia z ničoho nevyplývajú, pričom uvedené, teda, že pod výpoveďou nie sú jeho podpisy, rovnako obžalovaný uviedol aj k zápisnici o jeho výsluchu ako obvineného z prípravného konania zo dňa 19.01.2023, pričom uvedená výpoveď bola vykonaná za prítomnosti jeho obhajcu JUDr. Práznovského, čo predmetné tvrdenie obžalovaného výrazne spochybňuje.

Konanie obžalovaného pod bodom 1. bolo zákonným spôsobom posúdené ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona, v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, v bode 2. ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zákona, v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona a v bode 3. ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona.

Obžalovaný tým, že zneužil bezbrannú ženu k suloži a neoprávnene vnikol do obydlia iného v bode 1. rozsudku, prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním a poškodil cudziu vec a spôsobil na cudzom majetku škodu malú v bode 2. rozsudku a prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním v bode 3. rozsudku, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke, naplnil skutkové podstaty žalovaných trestných činov.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného konštatoval rovnováhu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď u obžalovaného konštatoval poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. d/ Tr. zákona, že obžalovaný spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých a podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, ako aj priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený.

Vo vzťahu k uvedenému krajský súd udáva, že sa nestotožňuje s priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona obžalovanému, nakoľko z obsahu spisu je zrejmé, že obžalovaný sa nepriznal k trestnému činu pod bodom 1. napadnutého rozsudku, ale iba k trestným činom pod bodom 2. a 3. napadnutého rozsudku, preto nebolo namieste priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti obžalovanému. Z uvedených dôvodov u obžalovaného krajský súd pri ukladaní trestu konštatoval prevahu priťažujúcich okolností, preto mu ukladal trest odňatia slobody na spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby v trvaní 80 mesiacov, pre ktorého výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, vzhľadom na to, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Uvedený trest považuje krajský súd za dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti, výchovu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, za súčasného odradenia iných od páchania trestnej činnosti, ktorý zodpovedá zásadám ukladania trestov, vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu páchatela, a to aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného, poukazujúcim na skutočnosť, že sexuálny styk s poškodenou G. bol dobrovoľný, čo má vyplývať z tvrdenia svedkov L., N., G. a Q., krajský súd udáva, že s uvedenými skutočnosťami sa vysporiadal vyššie a uviedol, prečo týmito výpoveďami neuveril. Ani skutočnosť, že z výpovede svedka Q. vyplýva, že poškodená má v rómskej osade Podskalka zlú povesť a stále je opitá, neodôvodňuje záver, aby sa uvedený skutok nestal.

Vo vzťahu k písomnosti spísanej obyvateľmi vchodu bytovky, kde býva F. G., že v rozhodnom čase nebolo počuť z jej bytu žiadne volanie o pomoc, ani krik, krajský súd udáva, že z obsahu vykonaného dokazovania vyplýva, že poškodená o pomoc nevolala, nekričala a po tom, čo zistila, že ju obžalovaný mal znásilňovať, skričala len na mamu, že ju „šľepy“ znásilňuje.

Ani skutočnosť, že z výpovede svedka G. má vyplývať, že poškodená nechala neuzamknuté dvere, lebo si myslela, že on príde do bytu, aj keď väčšinou má dvere zatvorené, preto nevie, čo sa stalo a že s poškodenou on sexuálny styk nemá už dlhodobo, nepreukazuje, že k skutku tak, ako ho ustálili vo veci konajúce súdy, nedošlo.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že svedkyňa poškodená nedokázala racionálne vysvetliť, ako mala vedieť, že obžalovaný B. sa mal vyzliecť, ľahnúť si k nej a začal s ňou suložiť, keď vraj spala, na čo nedokázala odpovedať ani na opakovane položenú otázku, krajský súd udáva, že okresný súd mal snahu odstrániť tento rozpor, pričom je pravdou, že poškodená na toto nevedela reagovať,

avšak je potrebné prihliadať na aj jej mentálnu výbavu, ktorá vyplýva zo znaleckého posudku z odvetvia psychológie na jej osobu. Uvedený rozpor však nie je takou podstatnou skutočnosťou, ktorá by spochybnila priebeh skutku tak, ako ho ustálili konajúce sudy.

Vo vzťahu k odvolacej námietke prokurátora, že krajský súd u obžalovaného konštatoval existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, aj napriek tomu, že mu bol ukladaný trest s použitím tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, pričom táto priťažujúca okolnosť sa nepoužije, ak sa použije okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, v danom prípade ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zákona, krajský súd udáva, že v danom prípade ide o ukladanie trestu celkovo za tri trestné činy, čiže priznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona je namieste.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, odvolanie prokurátora ako dôvodné a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.